

032 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

't Handeltjie in zêêp

In d'n oorlog was t'r bekant gêên zêêp meer en mosse we ons wasse mit klaaizêêp. M'n vaoder zee aaltijd: 'n stuksie klaaizêêp is best leuk om naer te kijke, maor om-ie te wasse kè-je net zô goed een bonk hard vet neme. Op 'n dag kwam m'n broer thuis mit een recept. "Hebbe ze bij jullie op 't Plaetjie caustiek sodao?" vroeg m'n broer aan vaoders. Nou mò-je wete dat " 't Plaetjie" de thuishaove van Volkere was en caustiek sodao, dat is een aarg bijtende sodao. "Beljaot", zee pao, "mor doch-ie daer zêêp van te kenne maoke?" M'n broer zee: "Mit glycerine d'r bij, ja, maor die hè 'k wel van de kaobelfebriek".

We perbeerde 't eerst 's mit 'n bietjie en dat gong aerdig. Je mos wel niet mit je hande in d'n teer gezete hebbe, maor 't aargste vuil gong d'r af. Toe was 't de bedoeling om 't grôôt an te pakke, maor we zatte d'r mee waer we 't in mosse doen. "Wà doch-ie van de geutstêên en dan laeter lossteke", zee-die. Dat was netuurlijk een beste oplossing en we hadde ok een veer-weegschaol, zô'n ding waer-ie aerepel en juin mee kan afwege. Het afwege moch ik doen, maor voor de rest was m'n inbreng nie grôôt.

"Hou je hande mor thuis, dan verpes-ie niks", zeeje ze. Mit nog wat spullechies d'r deur mos 't zaoksie gekookt worde en daarna deeje-me de stop in de afvoer van de geutsêên en gote me aales uit. Toen 't gestold was, sneeje we 't los en mit een zaogchie maakte we d'r mooie parties van. We konne d'r nie genug van krijge, zukke mooie bonksies wazzen 't. Ik stelde nog voor om d'r een handelsmaark in te maoke, maor daer luisterde ze niet êêns naer. Zô doche we op onze sloffies 't end van d'n oorlog te kenne haole, mor dat pakte hêêl anders uit.

D'n twêêde keer ging d'r iets goed mis. Wie z'n schuld 't was, daer zijn we nooit achter kenne komme, maor iemand was vergete de stop op 't afvoergaetje te doen en voor we d'r iets an konne doen, zagge we onze uitvinding weglôpe. Nou zou dat nog niet 't aargste gewist zijn, maor de echte gevolge, daer kwamme we een paor uur laeter achter.

't Huissie waer we in zatte, was t'r êên van een rijchie van vier en die stonge mit z'n viere aan de binnekant van d'n dijk en hadde mor êên afvoer naer 't riool. Dat was gewoon ope en uit 't leste huisie onder an de stoep, stak een pijpie uit de muur en daeruit strôômde 't vuile waoter. Mor vandaeg viel d'r niks te strôome, want de leste buurman zag tot z'n verbaozing prachtig gevurmde stuksies zêêp aan 't uitende zitte, maor waoter kwam 'r niet meer uit.

Nou, had die buurman 't toch al nie zô op ons begrepe, want toen we 's een keer aan 't timmere wazze, was-tie nijg komme vertelle dat ze beneeje mit de paerepluu op zatte te ete, omdat 't van 't plefon af begon te snêeuwe. Affijn, om een lang verhaol kort te maoke, we zijn ure mit hêêt waoter en ijzerdraed bezig gewist om de pijp weer ope te krijge, wat op 't lest lukte.

We hadde netuurlijk niet aal die zêêp zelf nôôdig, want zukke onterikke wazze we nou ok weer niet; die was bedoeld om gerole te worde, bevoorbeeld voor melk bij de boere. En zelfs dat lukte niet onaerdig. An de rijksweg hà-je in die tijd een stuk of vier boerderije en êên daarvan kon wel wat zêêp gebruike en zeker van de kwaoliteit waer wij in deeje. Voortaen kwam ik dus ok mit een fles melk thuis as de fles tenminste nie tege 't spatbord và me 'fiets' kepot gesloge was. 't Êênigste beroerde bij die boerin, want die dee netuurlijk de zaoke, was een ontaerd kwaoien hond, maor die lag gelukkig an de ketting.

Ok die negosie ging jammer genogt kepot deur 'n stommitaait và mijn. Op een keer leverde ik zêêp af, waer 'k bij 't wege m'n hōôd niet bij had gehad en waer prongeluk d'n dubbelde hoeveulhaaid caustiek sodao ingegaon was. De volgende keer kwam ze naer buitene mit d'r hande in 't verband en ze gong tekeer as 'n bovebōôtjie. "As je moeder die rotzooi ok gebruike, zel ze ok wel gēên pōôte an d'r lijf meer hebbe", brulde ze en d'n hond bulderde mee. 'k Bin nog aaltijd dankbaor, dat de trosse 't gehouwe hebbe, waer die aan vast lag. Trug langs de lijn fietste 't wel makkelijk zonder die rot flesse!

**Belt u ons gerust een op als u ook wat over vroeger te vertellen heeft.
Wij schrijven het wel in ons dialect.**